

La noia del tren de les 19,10 h i el Dilluns Negre.

Un relat de: [Romy Ros](#)

Aquesta història és tan real com el fet que a l'octubre de 1987 hi va haver una baixada de borsa tan accelerada i alarmant que es va anomenar "dilluns negre" al dia 19 d'octubre de l'any '87.

En un petit bar de l'estació de Renfe de Ribes de Freser dos homes parlaven de les accions de borsa que havien venut i comprat. La Borsa estava alta, les cotitzacions havien fet que molts petits inversors decidissin internar-se en els mercats i l'emoció que això comportava donava un nou sentit a les seves vides.

L'home que regentava el bar es deia Artur i feia un any i mig que jugava a borsa assessorat pel director de la sucursal bancària a qui portava els ingressos del bar; el director bancari li aconsellava comprar aquí i vendre allà: ara comprem aquestes accions i al cap d'una setmana quan estan a l'alça venem i amb els beneficis comprem altres accions a bon preu. A més, mireu si podem obtenir beneficis fiscals. Això era un no parar!

Tots aquests moviments eren emocionants i li donaven tal atractiu que cada transacció era un toc d'emoció per la seva vida, que fins aleshores l'havia considerada anodina. Estar darrera la barra d'un bar d'estació no li comportava cap il·lusió però, amb aquesta nova activitat havia trobat un nou al·licient i una bona manera d'engrandir els seus estalvis per la futura universitat del seu fill.

L'altre interlocutor, l'Antoni, feia de fuster i havia pujat el seu negoci amb penes i treballs, esperant que algun dia un cop de sort li permetés retirar-se. Els seus fills eren ja grans, vivien independents a la ciutat de Girona i no havien volgut seguir el negoci familiar.

Aquella tarda del 18 d'octubre, tots dos discutien pausadament sobre la pujada general de la borsa en els darrers mesos i el valor tan alt que havien aconseguit en poques setmanes les accions de Urbas...

Quasi no se sabia res d'aquesta empresa. Tan sols es coneixia que en les darreres setmanes estaven pujant com l'escuma. El valor més alt. Pot ser, era un bon moment per comprar-ne més deia un, i l'altre dubtava perquè pressuposava que tard o d'hora baixarien. Aquestes eren les seves disquisicions mentre...

Una noia d'uns vint-i-cinc anys va entrar al bar i demanant un tallat mirava el rellotge i preguntava si el tren direcció cap La Molina seria puntual i passaria a les 19,10 tal i com marcava el panel. La noia vestia texans i americana negra i amb aire desenfadat es va seure en unes de les taules prop del mostrador i es va posar a llegir un llibre que duia sota el braç, mentre degustava el tallat fent temps a que s'apropés l'hora d'arribada del tren.

Els dos homes continuaven parlant de borsa i amb aire capficat i divertits seguien discutint sobre la necessitat de vendre o no, accions cap aquí i accions cap allà. Urbas amunt i Urbas avall.

A les 19,05 la veu en off de l'estació anuncià la propera arribada del tren que sortiria cap a La Molina a les 19,10 i la noia de l'americana negra s'aixecà i pagant el tallat es dirigí cap els dos homes i els digué:

-“Feu el que vulgueu però les accions d'Urbas han de baixar en picat perquè han arribat a una cotització tan inflada que no pot ser real. Si teniu, jo vendria perquè en qualsevol moment petaran! . Molta sort i bona tarda.”
La noia va sortir del bar i va pujar el tren de les 19,10 h desapareixent rere les portes.

L'endemà, la radio i la TV van anunciar la caiguda de la borsa arreu. Va ser espectacular la davallada i sobre tot, les accions d'Urbas van quedar amb valor de paper. Alguna gent va veure com els seus suposats beneficis quedaven esmicolats com el paper d'un foli estripat.

Aquell matí també a Ribes de Freser, molta gent parlava d'una suposada "executiva" que la tarda anterior havia anunciat la davallada i havia marxat en el tren de les 19,10 h direcció La Molina. Molts van creure que era una executiva que treballava en el sector de la borsa. Durant molts dies aquell rumor va corre per tota la Vall i alguns van alimentar el mite.

El que no sabien, era que a aquella noia no l'interessava ni agradava massa l'economia borsària, mes aviat li avorria el tema. Li encantava la literatura, la Història i la pintura. Aquella tarda havia baixat a Ribes a comprar un regal d'aniversari, va aturar-se al bar i en escoltar aquella conversa tan entusiasta sobre la borsa, es va limitar a dir quelcom que sovint havia sentit dir a la seva parella, a qui per cert, sí agradaven el temes borsaris.

Una vegada més... el destí ens ensenya que les coses no són sempre el que semblen!!

20 d'octubre de 2017 (en homenatge a un 19 d'octubre que vaig estar brillant!!)

Romy Ros